

Research Article

ศักยภาพของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”: จากมุมมองของนักท่องเที่ยวไทยและผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ศัจฉินาฏ เรืองกุน

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ศุภธิดา หัสติน

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

พบกานต์ อาว์ชนาการ

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

The Potential of “We Travel Together” Project: From the Perspective of Thai Tourists and Tourism Business Operators in Chiang Rai Province

Sajenate ROUNGKUN

School of Management, Mae Fah Luang University

E-mail: newsaje@gmail.com

Supathida HASSDIN

School of Management, Mae Fah Luang University

E-mail: ize-supat@hotmail.com

Popkarn ARWATCHANAKARN

Corresponding author e-mail: popkarn.arw@mfu.ac.th

Received: June 3, 2021

Revised: June 28, 2021

Accepted: June 29, 2021

Published: June 30, 2021

บทคัดย่อ

งานศึกษาได้ทำการศึกษาความสำคัญของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ที่มีต่อภาคการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ของทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและวิเคราะห์ศักยภาพของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เพื่อบรรลุดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพเบื้องต้น งานศึกษาแบ่งการศึกษาดังกล่าวออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก เป็นการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ผ่านแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวน 475 ราย ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษามุมมองของผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่อโครงการเราเที่ยวด้วยกัน ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงราย จำนวน 15 รายและส่วนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” โดยมีระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

ผลการศึกษา พบว่า โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เป็นมาตรการที่ช่วยกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยว ในมุมมองของนักท่องเที่ยว จำนวนสิทธิและเงินสนับสนุน รวมไปถึงความน่าสนใจของที่พัก ร้านอาหารและแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการ เป็นมูลเหตุสำคัญในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการนี้ ขณะที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมองว่า การเข้า

ร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เป็นความหวังและช่องทางที่จะช่วยกระตุ้นยอดขาย เพิ่มรายได้ เสริมสภาพคล่องให้กับธุรกิจและสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต่างก็ประสบปัญหาในเรื่องเงื่อนไข / ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการและการใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่นเดียวกัน โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า เงื่อนไข / ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการ (หรือการใช้งาน) มีความยุ่งยากและซับซ้อน รวมไปถึงแอปพลิเคชันต่าง ๆ อาทิ “เป๋าตัง” และ “ถุงเงิน” ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักในการใช้งาน ยังไม่สามารถใช้งานได้สะดวกเท่าที่ควรและพบปัญหาเรื่องความไม่มีเสถียรภาพในการใช้งาน เมื่อมีผู้ใช้งานจำนวนมากพร้อม ๆ กัน

คำสำคัญ: โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”, โควิด-19, การท่องเที่ยว

Abstract

This study has investigated the importance of the “We Travel Together” project on tourism sector. This study emphasizes the factors that affect tourists and business operators’ decision to participate in the project and analyzes the potential of “We Travel Together” project. To achieve this, this study is divided into 3 parts with the period from 31 October 2020 to 15 May 2021. The first part aims to study the tourists’ behavior toward the “We Travel Together” project by using online questionnaires in total of 475 tourists. The second part is an investigation of the business perspectives toward the “We Travel Together” project with in-depth interviews from 15 business operators related to tourism in Chiang Rai province. The third part employs the SWOT Analysis to identify strengths, weaknesses, opportunities and threats of the project.

The results show that the “We Travel Together” project has potential measure to stimulate domestic tourism as well as overall economy. From the point of tourist view, the main reasons for joining the project are (1) amounts of privilege and funding and (2) the attractiveness of accommodations, restaurants and tourism sites. From the view of business operators related to tourism, it is found that “We Travel Together” project is an aid measure that assists to stimulate sales, increase revenue or enhance liquidity for businesses. However, both tourists and business operators experience some critical problems including (1) conditions and procedures for joining the project; (2) the use of mobile application. Also, both groups reveal that the conditions, procedures and use of the “We Travel Together” project still exists complex, complicated and troublesome. In addition, the mobile applications, such as “Pao Tang” and “Thung Ngern”, have some troubles in use especially when there is a large amount of users at the same time.

Keywords: “We Travel Together” Project, COVID-19, Tourism

บทนำ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยภาคการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้และแหล่งการจ้างงานที่สำคัญของประเทศไทย รวมทั้งยังมีบทบาทในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ อีกด้วย โดยข้อมูลในปี พ.ศ. 2562 ชี้ให้เห็นว่า ประเทศไทยมีรายได้จากภาคการท่องเที่ยวรวมทั้งปีเป็นมูลค่า 3.01 ล้านล้านบาท (Ministry of Tourism and Sports, 2019) ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16 ของ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) นอกจากนี้ ภาคการท่องเที่ยวยังพึ่งพานักท่องเที่ยวต่างชาติในสัดส่วนที่สูงมาก โดยรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้น คิดเป็นร้อยละ 61 จากรายได้ของภาคการท่องเที่ยวทั้งหมด (Krungthai Compass, 2020)

อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยได้เผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อป้องกันและควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคภายในประเทศ รัฐบาลไทยได้อำศัยอำนาจ

ตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2563 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่สามารถเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยได้และความสะดวกสบายในการเดินทางท่องเที่ยวของประชาชนในระหว่างนี้ลดน้อยลงกว่าเดิม จากรายงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ระบุว่าในปี พ.ศ. 2562 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งสิ้น 38.9 ล้านคน แต่ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ในปี พ.ศ. 2563 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคาดการณ์ว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะลดลงเหลือเพียง 8.2 ล้านคน หรือลดลงร้อยละ 80 จากปี พ.ศ. 2562 ซึ่งจะทำให้รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติหายไป 1.5 ล้านล้านบาท ขณะที่มีการท่องเที่ยวภายในประเทศเพียง 70 ล้านครั้งและรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งปีลดลงประมาณ 2.19 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็น 13 เปอร์เซ็นต์ของ GDP (Ministry of Tourism and Sports, 2020)

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ครั้งนี้ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สทท.) ระบุว่าเป็นเหตุการณ์ที่กระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยหนักที่สุดเป็นประวัติศาสตร์ โดยทำให้ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบทันที โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ประกอบกิจการประเภทโรงแรมและที่พัก รวมถึงแรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากภาคการท่องเที่ยวมีส่วนการจ้างงานคิดเป็นร้อยละ 12.15 ของการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ หรือมีจำนวนแรงงานมากกว่า 4.5 ล้านคน (Ministry of Tourism and Sports, 2020)

ภายใต้สถานการณ์ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงเช่นนี้ ภาครัฐมักประกาศมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศ อย่างเช่น ในปี พ.ศ. 2546 ได้เกิดการระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (Severe Acute Respiratory

Syndrome; SARS) และทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง 7.4 เปอร์เซ็นต์ เพื่อแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว รัฐบาลไทยในขณะนั้น ได้มีการสนับสนุนการท่องเที่ยวผ่านการใช้งบประมาณ 83 ล้านบาท เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ และอนุญาตให้ข้าราชการกลุ่มเป้าหมายสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้โดยไม่มีเงื่อนไขเป็นเวลา รวมถึงส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดต่อเนื่องระหว่างการประชุมผู้นำเศรษฐกิจเอเปก ผลที่เกิดขึ้นตามมาคือ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเที่ยวในประเทศในปีดังกล่าว สามารถเติบโตได้ที่ร้อยละ 12 และรายได้จากการท่องเที่ยวยังเติบโตที่ร้อยละ 7 (Krungthai Compass, 2020) ใน ปี พ.ศ. 2563 เช่นเดียวกัน นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้และการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศก็ลดลง ทำให้รัฐบาลไทยและกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้ หนึ่งในมาตรการดังกล่าว ก็คือ โครงการเราเที่ยวด้วยกัน¹ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะกระตุ้นการใช้จ่ายภาคประชาชนผ่านการท่องเที่ยวภายในประเทศ เพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการจ้างงาน

แม้ว่าตลอดระยะเวลาของการดำเนินโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2563 - 30 เมษายน 2564 ภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดและเงื่อนไขของโครงการมากมาย แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่ายังมีผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เพื่อใช้สิทธิที่พักจนครบ 6 ล้านสิทธิ อย่างไรก็ตาม จากการติดตามการดำเนินการของโครงการที่ผ่านมา พบว่าผู้เข้าร่วมโครงการเที่ยวด้วยกันมีการใช้สิทธิในอัตราที่ไม่มากนัก ยกตัวอย่าง เช่น ข้อมูลในเว็บไซต์ของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ณ วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 มีผู้ใช้สิทธิตัวเครื่องบินเพียง 731,636 สิทธิจากจำนวนทั้งหมด 2,000,000 สิทธิ นอกจากนี้ โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังมีช่องโหว่ที่

¹ โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เปิดให้ประชาชนทั่วไปที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ลงทะเบียนรับสิทธิในโครงการผ่านเว็บไซต์ www.เราเที่ยวด้วยกัน.com ในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 เป็นวันแรก สำหรับผู้ประกอบการสามารถลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการได้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 โดยโครงการมีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563-30 เมษายน พ.ศ. 2564

นำไปสู่การทุจริตและมีปัญหาที่ทำให้โครงการไม่สามารถกระตุ้นการท่องเที่ยวได้ตามที่ภาครัฐคาดการณ์ไว้ เช่น การขวยโอกาสขึ้นราคาห้องพักของผู้ประกอบการ เป็นต้น (Bangkokbiznews, 2020, 18 July; Bangkokbiznews, 2020, 9 December)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังมีข้อบกพร่องและความซับซ้อนในการดำเนินการ ดังนั้น งานศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาศักยภาพของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” โดยมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ของทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมไปถึงการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” โดยผลการศึกษานี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบเพื่อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวให้สอดคล้องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนไปภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หรือแรงจูงใจในการท่องเที่ยว นั้น สามารถพิจารณาได้จากทั้งปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มาจากความต้องการส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวและปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น แหล่งท่องเที่ยว หรือนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยว เป็นต้น จากการศึกษาทบทวนงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวที่ผ่านมา พบว่า ในภาวะวิกฤติ เช่นนี้ การที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจในภาคการท่องเที่ยว หรือช่วยเหลือผู้ประกอบการในภาคธุรกิจท่องเที่ยว จำเป็นที่จะต้องอาศัยความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นสำคัญ และต้องอาศัยการเข้าถึงความต้องการท่องเที่ยวที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวอีกด้วย (Puatrakul, 2020; Chamnina, 2020; Wattanakujarus, 2020) ทั้งนี้ Puatrakul (2020) ระบุว่า รัฐบาลสามารถดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ 2 วิธี คือ (1) การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางตรง เช่น การลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อรับรองการท่องเที่ยว การออกกฎหมาย กฎระเบียบหรือข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการ

ท่องเที่ยว หรือกำหนดเป็นหนึ่งในนโยบายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยมีโครงการรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจังและมีการนำเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้คนไทยหันมาเดินทางท่องเที่ยวในประเทศกันมากขึ้น (2) การสนับสนุนการท่องเที่ยวทางอ้อม อาจทำได้โดยการกำหนดกฎหมายให้มีค่าแรงในวันหยุดให้แก่พนักงานและลูกจ้างของบริษัท การกำหนดให้มีวันหยุดพักผ่อนแก่พนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ การกำหนดวันหยุดราชการประจำปีหรือการกำหนดวันหยุดพิเศษต่อเนื่องเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้มีเวลาพักผ่อนและเดินทางท่องเที่ยวกันมากขึ้น และอาจมีการมอบส่วนลดพิเศษให้แก่ประชาชนบางกลุ่ม เช่น เด็ก เยาวชน คนพิการ หรือคนชราในการใช้สาธารณูปโภคของรัฐบาล เป็นต้น

ที่ผ่านมา ภาครัฐได้ประกาศโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศมากมาย เช่น ช่วงที่ประเทศไทยกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางการเงินต้มยำกุ้ง ปี พ.ศ. 2540 และในปี พ.ศ. 2541-2542 ได้มีประกาศโครงการ Amazing Thailand เพื่อเป็นตัวช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ ปรากฏผลสำเร็จคือจำนวนนักท่องเที่ยวและดุลการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่ารายได้จะต่ำกว่าเป้าเพียงเล็กน้อย แต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดจนมีผลส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกด้วย (Phanpitack, 2000) รวมถึงนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งของไทยที่เริ่มต้นอย่างเป็นทางการในรูปแบบในปี พ.ศ. 2546 ผ่านโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ “Unseen in Thailand มุมมองใหม่เมืองไทย” ซึ่งโครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดแรงขับเคลื่อนด้านอุปสงค์ในประเทศ และเพื่อบรรเทาปัญหาเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากเศรษฐกิจโลกที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่จากวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2540 โดยโครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูงในทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้เข้าประเทศได้จำนวนมาก และได้มีการจัดทำโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งขึ้นในแต่ละปีอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งกลับไม่ได้สร้างผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลให้กับคนไทยเท่าที่ควร เนื่องจากแรงผลักดันในการออกนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

ทางทะเลและชายฝั่งของไทยที่ผ่านมาเกิดจากกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นหลักอย่างกลุ่มธุรกิจการบิน กลุ่มนายทุนธุรกิจทัวร์ท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจร้านอาหาร ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มทุนต่างชาติ ทำให้คนไทยที่เป็นเจ้าของพื้นที่ไม่ได้รับประโยชน์อย่างที่เป็นที่ควรจะเป็น อีกทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นปริมาณมากในเขตท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งโดยขาดการควบคุมดูแลการเข้าใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชายฝั่งเสื่อมโทรมลงทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ (Pramotopehan, 2020) นอกจากนี้ โครงการ “ชิม ช้อป ใช้” ซึ่งเป็นอีกหนึ่งโครงการภายใต้นโยบายประชารัฐของรัฐบาลในปัจจุบัน เกิดขึ้นเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายและเศรษฐกิจภายในประเทศไทย พบว่าโครงการชิมช้อปใช้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม สามารถกระตุ้นการใช้จ่ายของภาคประชาชนและเศรษฐกิจในภาพรวมได้ โดยเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้โครงการ “ชิม ช้อป ใช้” นี้ประสบความสำเร็จ คือ ความต่อเนื่องของนโยบาย และทำให้โครงการ “ชิม ช้อป ใช้” เกิดความคุ้มค่าในแง่ของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนอีกด้วย โดยมีการเสนอแนะให้มีการปรับรูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการของภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนมากขึ้น และปรับรูปแบบการบริหารจัดการให้ง่ายขึ้น สะดวกต่อผู้ใช้ระบบ รวมไปถึงการขยายผลไปสู่ธนาคารอื่น ๆ เพิ่มเติม (Teerasatchanan, 2020)

นอกจากนี้ ในด้านของอุปสงค์ต่อการท่องเที่ยว Chamnina (2020) พบว่า ภายหลังจากเกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา นั้น นักท่องเที่ยวจะตระหนักถึง 4 ประเด็นสำคัญ คือ (1) ความสะอาด นักเดินทางจะให้ความสำคัญกับสุขอนามัยและความสะอาดของการเดินทางคมนาคมและที่พัก (2) ความเป็นส่วนตัว นักท่องเที่ยวจะเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นท้องถิ่นและส่วนตัวมากกว่าสถานที่ที่ได้รับความนิยมจากสาธารณะและมีแนวโน้มจะเลือกสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติมากกว่าเที่ยวในเมือง รวมถึงเลือกใช้รถยนต์ส่วนตัวแทนการใช้รถขนส่งสาธารณะ หรือเดินทางไปท่องเที่ยวกับกลุ่มคนที่สนิทไว้ใจกันมากกว่าไปกับกลุ่มทัวร์ (3) ความโปร่งใส โดยนักท่องเที่ยวต้องการรูปแบบการ

เดินทางที่สามารถตรวจสอบการคืนเงินได้อย่างชัดเจนและมีนโยบายการยกเลิกการเดินทางที่ยืดหยุ่นและ (4) ความเป็นท้องถิ่น นักท่องเที่ยวจะนิยมเที่ยวท้องถิ่นขึ้นเพื่อช่วยสนับสนุนชุมชนท้องถิ่น ขณะที่ Wattanakujarus (2020) ได้กล่าวถึงการปรับตัวของธุรกิจท่องเที่ยวในช่วงภาวะวิกฤติว่า ธุรกิจท่องเที่ยวจำเป็นต้องประคองและรักษาธุรกิจให้อยู่รอดได้ในช่วงวิกฤตินี้ โดยธุรกิจท่องเที่ยวที่เงินทุนไม่มากนักจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ในรูปแบบที่แตกต่างกัน โดยบางธุรกิจปรับตัวโดยการเพิ่มช่องทางในการหารายได้ บางธุรกิจก็ปรับตัวโดยลดต้นทุนการผลิตและการบริการ ไม่ว่าจะเป็นการลดการจ้างงาน การลดโบนัสและเงินเดือน การปลดพนักงาน เป็นต้น

วิธีการศึกษา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ของทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว รวมไปถึงศึกษาศักยภาพของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” งานศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยคณะผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตของงานศึกษานี้เป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ (1) ด้านอุปสงค์ (2) ด้านอุปทานและ (3) โครงการเที่ยวด้วยกัน โดย **ส่วนที่ 1 ด้านอุปสงค์ (Demand Side)** เป็นมุมมองของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการเที่ยวด้วยกัน โดยงานศึกษานี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยทั่วประเทศ² จำนวนทั้งสิ้น 475 ราย โดยมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Selection) จากนั้นทำการวิเคราะห์ผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และจัดทำคะแนนประเมินโครงการ 5 ด้าน ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักจากข้อคำถามด้านความพึงพอใจที่มีต่อโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” **ส่วนที่ 2 ด้านอุปทาน (Supply Side)** เป็นมุมมองจากผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ซึ่งในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ของผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงราย

² สำหรับงานศึกษานี้ นักท่องเที่ยว หมายความว่า ชายไทยที่มีการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศในปี พ.ศ. 2563

เท่านั้น จำนวนทั้งสิ้น 15 ราย³ ที่มาจากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยเลือกตาม 4 ประเภทกิจการที่โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ได้กำหนดไว้และสุดท้าย **ส่วนที่ 3** โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ด้วยการวิเคราะห์ถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค หรือที่เรา รู้จักกันดีในชื่อ SWOT Analysis โดยอาศัยการรวบรวมเอกสารและข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิเคราะห์ โดยมีระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2564

ผลการศึกษา

งานศึกษานี้ได้แบ่งการนำเสนอผลการศึกษออกเป็น 3 ส่วน โดยใน **ส่วนแรก** นำเสนอถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านอุปสงค์ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ของกลุ่มนักท่องเที่ยว **ส่วนที่ 2** นำเสนอผลการวิเคราะห์บทบาทของผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว เพื่อสะท้อนมุมมองเกี่ยวกับโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” จากทางด้านอุปทานและ **ส่วนที่ 3** นำเสนอผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของตัวโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”

1. ด้านอุปสงค์ หรือปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ของนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษาในด้านอุปสงค์นั้น เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้จากการสำรวจนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 475 ราย ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษารั้งนี้ มีข้อสังเกตที่น่าสนใจ 5 ประการ ดังนี้ **ประการแรก** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” คิดเป็นร้อยละ 72.2 แสดงให้เห็นว่า โครงการนี้ได้รับความสนใจจากประชาชนภายในประเทศ **ประการที่สอง** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนผู้ร่วมเดินทางมากกว่า 2 คน ขึ้นไป โดยร้อยละ 40.39 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

มักเดินทางไปท่องเที่ยวพร้อมครอบครัวและร้อยละ 28.05 มีการเดินทางไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน **ประการที่สาม** นักท่องเที่ยวนิยมใช้รถส่วนตัวและเครื่องบินเป็นรูปแบบหลักในการคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยว โดยคิดเป็นร้อยละ 43.72 และ 27.71 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีสาเหตุมาจากมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ส่งผลให้รถโดยสารสาธารณะมีการปรับค่าโดยสารเพิ่มขึ้น ประกอบกับการบังคับให้สวมหน้ากากอนามัยตลอดการเดินทาง ซึ่งทำให้เกิดความไม่สะดวกสบายแก่ผู้เดินทาง **ประการที่สี่** กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและการท่องเที่ยวตามเทศกาล (หรือเชิงวัฒนธรรมและประเพณี) เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากที่สุด และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาเฉลี่ย 1-3 วัน สำหรับการท่องเที่ยว 1 ครั้ง โดยคิดเป็นร้อยละ 78.5 สุดท้าย **ประการที่ห้า** ในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการใช้จ่ายใช้สอยสำหรับการท่องเที่ยวคิดเป็นมูลค่าระหว่าง 3,000 ถึง 6,000 บาท

เมื่อเปรียบเทียบกับผลการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2560 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistical Office, 2017) พบว่า พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2560 และ พ.ศ. 2563 ในงานศึกษานี้ มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งในแง่ของผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และกิจกรรมการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จากการศึกษาในปี พ.ศ. 2563 (คิดเป็นร้อยละ 83.2) มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่อครั้งคิดเป็นเงินมากกว่า 3,000 บาท ซึ่งสูงกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2560 (คิดเป็นเงิน 2,753 บาท) เล็กน้อย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า จำนวนสิทธิและเงินสนับสนุนของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ช่วยเพิ่มกำลังซื้อให้กับนักท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวมีการใช้จ่ายขณะเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

³ สาเหตุที่คณะผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเดินทางข้ามจังหวัดในช่วงที่ทำการศึกษารั้งนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการทั้ง 15 รายนี้ ดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 4 ประเภท ได้แก่ (1) โรงแรมและที่พัก (2) ร้านอาหาร (3) สถานที่ท่องเที่ยว และ (4) ร้านขายสินค้า OTOP (One Tambon One Product: ร้านขายสินค้า 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์)

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (Basic information)

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม		ร้อยละ
1	การเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”	
	1.1 เข้าร่วมโครงการ	72.2
	1.2 ไม่เข้าร่วมโครงการ	27.8
2	ผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	
	2.1 ครอบครัว	70.3
	2.2 กลุ่มเพื่อน	48.8
	2.3 คู่รัก	33.7
	2.4 คนเดียว	18.1
	2.5 กลุ่มทัวร์	2.9
	2.6 อื่น ๆ	0.2
3	ยานพาหนะสำหรับการเดินทาง	
	3.1 รถส่วนตัว	85.7
	3.2 เครื่องบิน	54.3
	3.3 รถโดยสารประจำทาง / ไม่ประจำทาง	18.5
	3.4 รถเช่า	15.6
	3.5 รถตู้	10.9
	3.6 รถไฟ	8.4
	3.7 มอเตอร์ไซด์	2.5
4	รูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยว	
	4.1 การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	66.7
	4.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม / เทศกาล / ประเพณี	47.2
	4.3 การท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง	30.5
	4.4 การท่องเที่ยวเชิงชุมชน	25.5
	4.5 การชมนิทรรศการ / งานศิลปะ	9.3
	4.6 อื่น ๆ	7.1
5	ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	
	5.1 ระหว่าง 1-3 วัน	78.5
	5.2 ระหว่าง 4-6 วัน	18.7
	5.3 มากกว่า 7 วัน	2.7
6	ค่าใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยวต่อครั้ง	
	6.1 น้อยกว่า 3,000 บาท	16.8
	6.2 ระหว่าง 3,000 บาท แต่ไม่เกิน 5,999 บาท	47.6
	6.3 ระหว่าง 6,000 บาท แต่ไม่เกิน 8,999 บาท	18.1
	6.4 9,000 บาท ขึ้นไป	17.5

หมายเหตุ. ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 475 ราย

ที่มา รวบรวมและคำนวณโดยคณะผู้วิจัย

เมื่อเปรียบเทียบกับผลสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2560 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistical Office, 2017) พบว่า พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2560 และพ.ศ. 2563 ในงานศึกษานี้ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทั้งในแง่ของผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และกิจกรรมการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จากการศึกษานี้ ในปี พ.ศ. 2563 (คิดเป็นร้อยละ 83.2) มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวต่อครั้งคิดเป็นเงินมากกว่า 3,000 บาท ซึ่งสูงกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2560 (คิดเงินเป็น 2,753 บาท) เล็กน้อย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า จำนวนสิทธิและเงินสนับสนุนของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ช่วยเพิ่มกำลังซื้อให้กับนักท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวมีการใช้จ่ายขณะเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายใต้โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ใน 5 ด้าน ดังนี้ **ด้านแรก** ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารของโครงการ พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เป็นช่องทางการสื่อสารที่สำคัญมากที่สุด โดยร้อยละ 54.23 ของผู้เข้าร่วมโครงการใช้ช่องทางนี้ในการรับข้อมูลของโครงการ ขณะที่สื่อโทรทัศน์และบุคคลใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็น เพื่อน ญาติ หรือคนรู้จัก มีความสำคัญรองลงมา โดยคิดเป็นร้อยละ 18.49 และ 13.38 ตามลำดับ นอกจากนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าเว็บไซต์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและเว็บไซต์อื่น ๆ ของภาครัฐ เป็นช่องทางที่ผู้เข้าร่วมโครงการใช้งานมากเป็นลำดับที่ 4 เพียงร้อยละ 8.80 เท่านั้น

ด้านที่สอง สิทธิพิเศษหรือการสนับสนุนภายใต้โครงการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการใช้สิทธิในเรื่องค่าโรงแรม / ที่พักและเงินสนับสนุนค่าอาหารจากร้านค้า (หรือแหล่งท่องเที่ยว) มากเป็นอันดับที่ 1 และ 2 โดยคิดเป็นร้อยละ 41.39 และ 39.03 ตามลำดับ ขณะที่ผู้มีผู้ใช้สิทธิตัวเครื่องบินเพียงร้อยละ 19.58 เท่านั้น โดยมีสาเหตุมาจากเงื่อนไขและขั้นตอนในการใช้สิทธิตัวเครื่องบินนั้นมีความยุ่งยากและซับซ้อน รวมถึงระยะเวลาในการขอเงินคืนค่าตัวเครื่องบินนั้นใช้เวลานานเกินไป

ด้านที่สาม จำนวนคืนที่เข้าพักโดยการใชัสิทธิในโครงการพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 74.93 ใชัสิทธิในการเข้าพัก ณ โรงแรมที่พัก เพียง 1-3 คืนเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการเดินทางท่องเที่ยวเพียง 1-3 วันต่อครั้ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสิทธิห้องพักของโครงการที่จำกัดสิทธิคนละไม่เกิน 15 ห้อง (หรือ 15 คืน) นั้น ไม่ได้ดึงดูดใจให้ผู้เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เข้าพัก ณ ที่พัก/โรงแรมมากขึ้น อีกทั้งเป็นการกระจายสิทธิด้านห้องพักที่ไม่ทั่วถึง

ด้านที่สี่ ค่าใช้จ่ายสำหรับอาหารของนักท่องเที่ยว พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ 81.05 มีค่าใช้จ่ายสำหรับมื้ออาหารมากกว่า 900 บาท ขณะที่ภาครัฐให้เงินสนับสนุนค่าอาหารและค่าเช่าสถานที่ท่องเที่ยวสูงสุด 900 บาทต่อห้องต่อคืนสำหรับการท่องเที่ยวในวันจันทร์-พฤหัสบดีและสูงสุด 600 บาทต่อห้องต่อคืนสำหรับการท่องเที่ยวในวันศุกร์-อาทิตย์ หากภาครัฐเพิ่ม

จำนวนเงินสนับสนุนค่าอาหารและค่าเช่าสถานที่ท่องเที่ยว อาจจะดึงดูดใจให้มีผู้เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” และมีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น

ด้านที่ห้า การเข้าร่วมโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจอื่น ๆ ของภาครัฐ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังเข้าร่วมโครงการอื่น ๆ อีกด้วย โดยมีการเข้าร่วมโครงการ “คนละครึ่ง” “เราชนะ” และ “ช้อปดีมีคืน” คิดเป็นร้อยละ 57.54, 19.83 และ 11.85 ตามลำดับ โดยเฉพาะโครงการ “คนละครึ่ง” และ “เราชนะ” มีส่วนช่วยให้ผู้เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มีการจับจ่ายใช้สอยได้เพิ่มมากขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า นอกจากจะได้สิทธิพิเศษหรือเงินสนับสนุนจากโครงการเราเที่ยวด้วยกันแล้ว นักท่องเที่ยวยังสามารถใช้สิทธิสนับสนุนเพิ่มเติมจากโครงการทั้งสามได้อีกด้วย

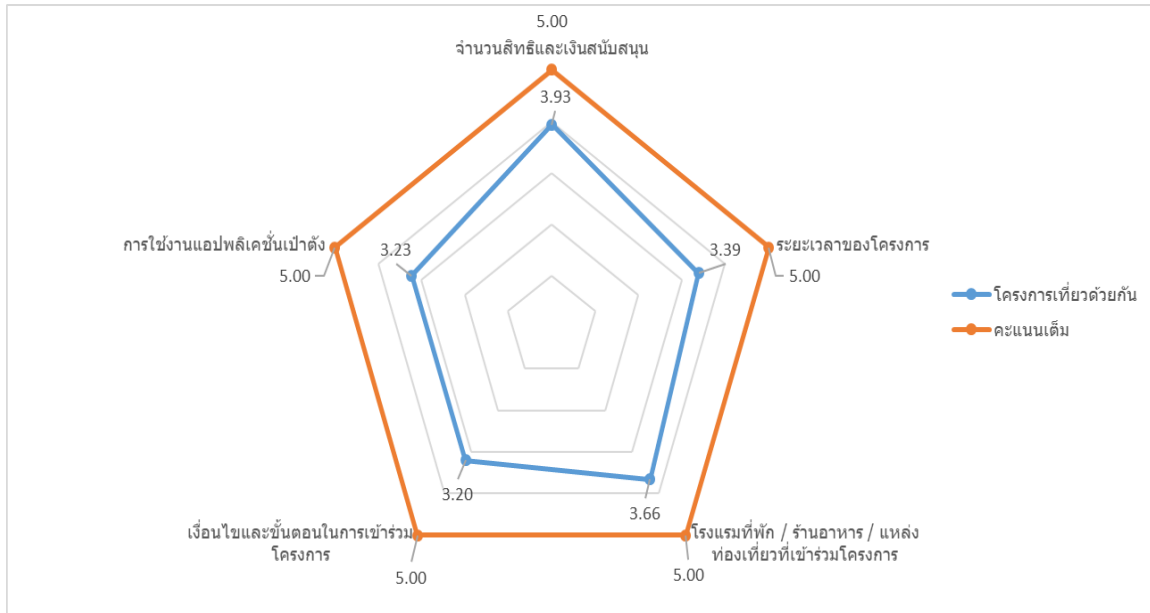
ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” (The result from respondents who join the “We Travel Together” project)

1. ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารของโครงการ	2. การใช้สิทธิภายใต้โครงการ		3. จำนวนคืนที่เข้าพักโดยใชัสิทธิในโครงการ		4. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ณ ร้านอาหาร/สถานท่องเที่ยว		5. การเข้าร่วมโครงการอื่น ๆ		
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ		
สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook/Instagram/YouTube เป็นต้น	54.23	สิทธิที่พัก/โรงแรม	41.39	1-3 คืน	74.93	น้อยกว่า 600 บาท	10.79	คนละครึ่ง	57.54
โทรทัศน์	18.49	ร้านอาหาร/แหล่งท่องเที่ยว	39.03	4-6 คืน	11.95	601-900 บาท	5.54	เราชนะ	19.83
เพื่อน/ญาติ/คนรู้จัก	13.38	ตัวเครื่องบิน	19.58	7 คืนขึ้นไป	10.50	900 บาทขึ้นไป	81.05	ช้อปดีมีคืน	11.85

หมายเหตุ. ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” จำนวนทั้งหมด 343 ราย

ที่มา รวบรวมและคำนวณโดยคณะผู้วิจัย

หมายเหตุ. ผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” จำนวนทั้งหมด 343 ราย
ที่มา รวบรวมและคำนวณโดยคณะผู้วิจัย

รูปที่ 1 คะแนนของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” จากการประเมินของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมโครงการ (The evaluation score of “We Travel Together” project based on respondents who join the project)

จากการศึกษาศักยภาพของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ผู้วิจัยพบว่า โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มีส่วนกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของประชาชนในประเทศ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการ โดยคิดเป็นร้อยละ 72.2 จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากรูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มากที่สุด คือ จำนวนสิทธิ์และเงินสนับสนุนของโครงการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 (จากคะแนนเต็ม 5) รองลงมา คือ โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร หรือแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่า จำนวนสิทธิ์และเงินสนับสนุน รวมไปถึงความน่าสนใจของที่พัก ร้านอาหารและแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการ สร้างแรงจูงใจให้มีการท่องเที่ยวที่มากขึ้นได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะผู้ที่ชื่นชอบการท่องเที่ยวอยู่แล้ว ซึ่งใกล้เคียงกับผลการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทยในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 (TAT Intelligence Center, 2021) ที่พบว่า โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวร้อยละ 74.15 ขณะที่ระยะเวลาในการดำเนินโครงการเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอันดับที่ 3 ในการตัดสินใจ

เข้าร่วมโครงการ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 โดยมีสาเหตุมาจากกรณีที่โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มีระยะเวลาดำเนินการที่ยาวนานและครอบคลุมทุกฤดูกาลการท่องเที่ยวของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาทั้ง 5 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ พบว่า คะแนนเฉลี่ยการใช้งานแอปพลิเคชัน “เป่าตัง” (เท่ากับ 3.23) และเงื่อนไข / ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการ (เท่ากับ 3.20) น้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงจุดอ่อนของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” โดยเฉพาะเงื่อนไข / ขั้นตอนในการสมัครเข้าร่วมโครงการ ตลอดจนการใช้งานมีความยุ่งยากและซับซ้อน สำหรับปัญหาการใช้งานแอปพลิเคชัน “เป่าตัง” นั้นอาจมาจากความไม่คุ้นเคยในการใช้เทคโนโลยีทางการเงินของคนไทย อีกทั้งยังเป็นช่วงเริ่มต้นของการปรับพฤติกรรมมาใช้เงินของคนไทยสู่ระบบไร้เงินสด (Cashless System) รวมไปถึงแอปพลิเคชันยังใช้งานได้ยาก มีความซับซ้อนและยังขาดเสถียรภาพ หากภาครัฐสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้และปรับปรุงระบบต่าง ๆ รวมถึงพัฒนาแอปพลิเคชันให้ดียิ่งขึ้น จะส่งผลให้มีประชาชนเข้าร่วมโครงการและใช้สิทธิตามโครงการนี้เพิ่มมากขึ้นได้

ตารางที่ 3 เหตุผลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” (The reason of respondents who do not joining the “We Travel Together” project)

เหตุผลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”	คะแนนเฉลี่ย (จากคะแนนเต็ม 5)
1. ต้องการเก็บเงินไว้ใช้ในอนาคต	3.52
2. ไม่อยากไปในสถานที่ที่มีผู้คนพลุกพล่าน และมีความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์การระบาดโควิด-19	3.41
3. ความล่าช้าในการขอสิทธิเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากผู้เข้าร่วมโครงการต้องรอสิทธิเป็นเวลา 6 วัน	3.30
4. ไม่มีเวลา / วันหยุดสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว	3.23
5. ขั้นตอนในการลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการมีความยุ่งยาก / ซับซ้อน	3.17
6. แอปพลิเคชันมีความยุ่งยากซับซ้อนและไม่มีเสถียรภาพ	3.16
7. ไม่เข้าใจเงื่อนไขของการเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”	3.03
8. ไม่มีโรงแรมที่พัก / ร้านอาหาร / แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจเข้าร่วมโครงการ	2.93
9. ไม่มีกำลังทรัพย์เพียงพอต่อการเดินทางท่องเที่ยว	2.91
10. ไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ทำให้ไม่ทราบว่ามีการนี้ด้วย	2.56

หมายเหตุ. ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” จำนวน 132 ราย

ที่มา รวบรวมและคำนวณโดยคณะผู้วิจัย

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการได้ให้เหตุผลที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ (โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังที่แสดงในตารางที่ 3) ดังนี้ **เหตุผลอันดับที่ 1** คือ ต้องการเก็บเงินไว้ใช้ในอนาคต ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เนื่องจากมีความกังวลกับปัญหาเศรษฐกิจที่มีต้นตอมาจากโรคระบาดและเกิดการใช้จ่ายที่ระมัดระวังมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีความต้องการที่จะเก็บเงินไว้ใช้ในอนาคตหรือยามฉุกเฉินมากกว่านำมาใช้เพื่อการท่องเที่ยว สอดคล้องกับบทความโดย (Efinancethai, 2020) ที่ระบุว่า สถานการณ์โควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่อในเชิงเศรษฐกิจกับ

ผู้บริโภคทุก ๆ กลุ่มในระดับที่แตกต่างกันและยังระบุอีกว่าทั้งคนรุ่นใหม่และคนทำงานตระหนักถึงความสำคัญของการออมเงินมากขึ้น เช่นเดียวกับ ความคิดเห็นของผู้บริโภคที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่กล่าวว่า ผู้บริโภคได้ให้ความสำคัญกับสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ที่มากขึ้น สะท้อนให้เห็นผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของไวรัสโควิด-19 สร้างความตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องการออมเงินสำหรับยามฉุกเฉินที่มีมากขึ้น ขณะที่**เหตุผลอันดับที่ 2** คือ ไม่อยากไปท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีคนจำนวนมาก ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 เนื่องด้วยมีความกังวลด้านความสะอาดและความปลอดภัย จึงมีความรู้สึกไม่อยากเดินทางท่องเที่ยว ไม่ต้องการไปสถานที่ที่มีผู้คนพลุกพล่านและป้องกันตัวเองจากโรคระบาดและ**เหตุผลอันดับที่ 3** คือ ความล่าช้าในการเข้าร่วมโครงการที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

2. ด้านอุปทาน หรือเหตุผลในการเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ของผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ในจังหวัดเชียงราย พบว่า การระบาดของโควิด-19 ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายได้ ส่งผลให้ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงรายมีรายได้ลดลง เนื่องจากจังหวัดเชียงรายพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2562 จังหวัดเชียงรายมีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น 29,291 ล้านบาท โดยมาจากนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 22,474 ล้านบาท (หรือคิดเป็น ร้อยละ 76.7) และจากชาวต่างชาติจำนวน 6,817 ล้านบาท (หรือคิดเป็นร้อยละ 23.3) (รวมรวมจาก Office of the Permanent Secretary Tourism and Sports, 2020)

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการบางรายยังจำเป็นต้องปิดกิจการเป็นระยะเวลาหนึ่ง เนื่องจากไม่มีรายได้จากนักท่องเที่ยวเข้ามาไม่สามารถแบกรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าจ้างพนักงาน ค่าอุปกรณ์รักษาความสะอาดที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการของภาครัฐและที่สำคัญคือ ไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือเยียวยาจากภาครัฐ

สำหรับจังหวัดเชียงราย ช่วงที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ในช่วงเดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์ของทุกปี เนื่องจากเป็นช่วงฤดูหนาวและมีอากาศเย็น อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมา ผู้ประกอบการทุกรายตอบเป็นเสียงเดียวกันว่าช่วงเวลาที่ทำให้ธุรกิจได้รับผลกระทบหนักที่สุด คือ เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ที่มีข่าวพบผู้ติดเชื้อโควิด-19 ณ อำเภอแม่สาย ผลกระทบจากการระบาดครั้งนั้น ทำให้ทั้งลูกค้าทั่วไปและลูกค้าที่ใช้สิทธิภายใต้โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ทำการยกเลิกการจองห้องพักและยังส่งผลให้ไม่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายจนถึงทุกวันนี้ เนื่องจากยังมีความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาด รวมไปถึงมาตรการด้านความสะอาดและความปลอดภัย

การขาดหายไปของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้ผู้ประกอบการต้องหันมาพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย และจำเป็นต้องปรับตัวตามสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของกิจการ เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดและพร้อมรับมือกับความเสียหายท่ามกลางการระบาดของโควิด-19 ที่มีความไม่แน่นอนสูงและไม่รู้ว่าจะสิ้นสุดลงเมื่อใด ยกตัวอย่าง เช่น **กิจการประเภทโรงแรมและที่พัก** มีการปรับตัวด้วยการเพิ่มช่องทางในการหารายได้ เปิดให้มีบริการอาหารเช้าควบคู่กับการบริการห้องพัก ซึ่งให้บริการอาหารทั้งรูปแบบนั่งรับประทานที่ร้านและแบบเดลิเวอรี่ นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนเวลาเปิด-ปิดกิจการ โดยโรงแรมและที่พักบางแห่งจะเปิดให้บริการเฉพาะวันที่มีนักท่องเที่ยวจองห้องพัก เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ขณะที่ **กิจการประเภทร้านอาหารและร้านค้า** OTOP ปรับตัวโดยมีบริการอาหารเดลิเวอรี่และปรับรูปแบบการขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ธุรกิจบางรายมีการผลิตสินค้าน้อยลงหรือผลิตสินค้าตามออเดอร์ ไม่เพียงเท่านั้นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังมีปรับลดจำนวนพนักงาน เปลี่ยนระบบการจ้างงาน หรือการจ่ายเงินเดือนพนักงาน เช่น กำหนดให้พนักงานมาทำงานเฉพาะช่วงเวลาที่มีการจองห้องพักปรับเปลี่ยนการจ่ายค่าจ้างเป็นรายวัน เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดและประคับประคองการจ้างงาน ซึ่งการปรับตัวลักษณะนี้มีความสอดคล้องกับงานศึกษาโดย Wattanakujarus (2020) ที่กล่าวว่าเมื่อยอดขายสินค้าและบริการท่องเที่ยวภายในประเทศลดลง

ธุรกิจท่องเที่ยวจำเป็นต้องประคองและรักษาธุรกิจให้อยู่รอดได้ ในช่วงวิกฤตินี้ ธุรกิจท่องเที่ยวที่สายป่านยาวย่อมมีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอและอยู่รอดต่อไปได้ ส่วนธุรกิจท่องเที่ยวที่สายป่านสั้นมีทางเลือกเพื่อความอยู่รอด คือ การปรับลดต้นทุนการผลิตและการบริการลง ไม่ว่าจะเป็นการลดปริมาณการใช้วัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ตลอดจนการลดการจ้างงานตั้งแต่การลดการทำงานล่วงเวลา การลดชั่วโมง หรือวันในการทำงานตามปกติโดยไม่ได้รับค่าแรง การลดโบนัสและเงินเดือน การปลดพนักงาน อีกทั้ง การลดการใช้ทุน อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ การลดหรือการปิดการใช้สำนักงาน การลดหรือยกเลิกการใช้หรือเช่าพื้นที่ เป็นต้น

ผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 ทำให้ผู้ประกอบการที่ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เพราะต้องการกระตุ้นยอดขายเพิ่มรายได้ เสริมสภาพคล่องให้กับธุรกิจและสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้การเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังเป็นการเพิ่มช่องทางในการขายสินค้าและบริการที่หลากหลายมากขึ้น หลังจากเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการผ่านสิทธิของโครงการโดยตลอด ส่งผลให้กิจการมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ในจังหวัดเชียงรายได้รับข่าวสารของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ผ่านทางเจ้าหน้าที่ของธนาคารกรุงไทย สื่อสังคมออนไลน์ ทวีตและเพื่อน / ญาติ / คนรู้จักตามลำดับ แม้ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่จะได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการ แต่ยังคงมีกิจการที่ไม่ได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” จำนวน 1 ราย เนื่องจากยังไม่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการผ่านสิทธิของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการในจังหวัดเชียงรายก็ยังประสบปัญหาและอุปสรรคจากการเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เนื่องจากการดำเนินการของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังมีความล่าช้าไม่เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบัน เช่น การประกาศเลื่อนวันเข้าพักของนักท่องเที่ยวในกรณีที่มีการระบาดของโควิด-19 ทั้งนี้ การดำเนินการที่ล่าช้าของหน่วยงานภาครัฐ ทำให้ประชาชนขาดข้อมูลที่ชัดเจนในการตัดสินใจ สูญเสียความ

มั่นใจด้านมาตรการความปลอดภัยและสุขอนามัยของภาครัฐ และทำให้ไม่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ส่งผลให้ผู้ประกอบการได้รับผลกระทบจากการยกเลิกห้องพักและไม่ได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมโครงการเท่าที่ควร นอกจากนี้สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่มีบัญชีผูกกับธนาคารกรุงไทย จำเป็นต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการด้วยตนเอง เนื่องจากไม่มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขและขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการผ่านสื่อต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ตและแอปพลิเคชัน “ถุงเงิน” ไม่มีเสถียรภาพ เมื่อมีผู้ใช้งานพร้อมกันจำนวนมากจะส่งผลแอปพลิเคชันมีปัญหาและไม่สามารถใช้งานได้ เช่น สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อชำระเงินไม่ได้ รวมถึงปัญหายอดเงินที่เข้าในระบบไม่ตรงกับยอดใช้จ่ายจริง ซึ่งผู้ประกอบการไม่สามารถร้องเรียนปัญหานี้ได้

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากระบาดของโควิด-19 และมีความต้องการเข้าร่วมโครงการ

“เราเที่ยวด้วยกัน” แต่ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ เนื่องจากมีคุณสมบัติไม่ตรงตามเงื่อนไขที่โครงการกำหนด ไม่เพียงเท่านั้น การประชาสัมพันธ์ของโครงการที่ไม่ทั่วถึง ทำให้ผู้ประกอบการบางรายไม่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” และไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ตามกำหนดการลงทะเบียนสำหรับกิจการ

3. ผลการวิเคราะห์ตัวโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ด้วย SWOT Analysis

เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” คณะผู้วิจัยได้นำ SWOT มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์เอกสาร และข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ ทั้งนี้ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน”

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” (Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats of the “We Travel Together” project)

S - Strength	W - Weakness
<ol style="list-style-type: none"> 1. เงินสนับสนุนส่วนลดค่าโรงแรมที่พักและการจำกัดสิทธิห้องพักคนละไม่เกิน 15 ห้องหรือ 15 คืน 2. ระยะเวลาของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” 3. ช่องทางการจองที่พัก/โรงแรมที่หลากหลาย 4. แอปพลิเคชัน “เป๋าตัง” สามารถใช้งานได้ทุกโครงการของภาครัฐ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เงื่อนไขและขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มีความยุ่งยากและซับซ้อน 2. แอปพลิเคชัน “เป๋าตัง” ไม่มีเสถียรภาพ 3. ความไม่ต่อเนื่องของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” 4. ธนาคารที่เข้าร่วมโครงการมีเพียงธนาคารเดียวเท่านั้น 5. ความล่าช้าในการดำเนินการในกรณีฉุกเฉิน 6. การคืนเงินค่าตัวเครื่องบินมีความล่าช้า ขั้นตอนการดำเนินการมีความซับซ้อนและยุ่งยาก 7. จำนวนและประเภทกิจการที่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มีน้อยและไม่ครอบคลุมความต้องการของประชาชน 8. การปราบปรามการทุจริตมีความล่าช้า 9. เงินสนับสนุนค่าเดินทางไม่ครอบคลุมการเดินทางทุกรูปแบบ 10. การประชาสัมพันธ์ของโครงการไม่มีความทั่วถึง 11. ข้อมูลในเว็บไซต์ “เราเที่ยวด้วยกัน” ไม่มีการอัปเดต ทำให้ข้อมูลในเว็บไซต์ไม่ตรงกับข้อมูลจริง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

O - Opportunities	T - Threats
1. วันหยุดประจำปี พ.ศ. 2563 และพ.ศ. 2564 ที่ตรงกับระยะเวลาของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” 2. การปรับปรุงรายละเอียดโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” โดยให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานของรัฐ สามารถลาพักผ่อนในวันธรรมดาเพิ่มได้ 2 วัน โดยไม่ถือว่าเป็นวันลาเมื่อลางทะเบียนและใช้สิทธิในโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” 3. โครงการอื่น ๆ ของภาครัฐ เช่น โครงการ “คนละครึ่ง” โครงการ “เราชนะ” โครงการ “เรารักกัน”	1. การระบาดของโควิด-19 ระลอกที่ 2, 3 และ 4 2. การท่องเที่ยวแบบ New Normal หรือ Next Normal 3. การท่องเที่ยวแบบ VR (Virtual Reality) Tourism 4. ภัยพิบัติและสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม พายุไฟป่า และปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 5. การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารงานในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พรก.ฉุกเฉิน) และมาตรการในการควบคุมโรค

ที่มา รวบรวมและวิเคราะห์โดยคณะผู้วิจัย

แม้ว่าในภายหลังโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” จะได้รับผลการตอบรับจากประชาชนภายในประเทศเป็นอย่างดี เนื่องจากมีผู้เข้าร่วมโครงการจนจำนวนล้นที่พิกัดหมดไป ซึ่งเป็นผลมาจากจุดแข็งของโครงการนั่นก็คือ จำนวนสิทธิและเงินสนับสนุนของโครงการเป็นแรงจูงใจสำคัญให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นรวมถึงระยะเวลาของโครงการที่ครอบคลุมทุกฤดูกาลท่องเที่ยวในประเทศไทย นอกจากนี้โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังมีโอกาสที่จะมีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการมากขึ้นจากวันหยุดประจำปี พ.ศ. 2563 และพ.ศ. 2564 ที่ตรงกับช่วงเวลาของโครงการและการปรับปรุงรายละเอียดโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ที่ให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานของรัฐ สามารถลาพักผ่อนในวันธรรมดาเพิ่มได้ 2 วัน โดยไม่ถือว่าเป็นวันลา เมื่อลางทะเบียนและใช้สิทธิในโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้มีนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อเข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเดินทางในวันธรรมดาและมีการใช้จ่ายระหว่างการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ไม่เพียงเท่านั้น ผู้ที่เข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังสามารถเข้าร่วมโครงการอื่น ๆ ของภาครัฐได้อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็น โครงการ “คนละครึ่ง” โครงการ “เราชนะ” หรือ โครงการ “เรารักกัน” ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวมีกำลังซื้อเพิ่มมากขึ้นและเป็นแรงจูงใจให้การใช้จ่ายให้สอยมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ยังมีจุดด้อยอย่างน้อย 3 ประการ ได้แก่ **ประการแรก** โครงการยังมีช่องโหว่

ให้เกิดการทุจริต เนื่องจากกระทรวงการคลัง และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ตรวจสอบพบผู้ประกอบการที่พักขนาดเล็ก 1 แห่งมีพฤติกรรมต้องสงสัยอาจเข้าข่ายทุจริตจากโครงการเราเที่ยวด้วยกัน โดยที่พิกัดกล่าวมียอดการจองห้องพักเต็มตลอดเวลาและเกินกว่าจำนวนห้องพักที่มีอยู่ รวมทั้งผู้เข้าพักมีประวัติการใช้ E-Voucher สำหรับการซื้ออาหารในที่พัก โดยที่โรงแรมดังกล่าวไม่มีห้องพักให้บริการแก่ผู้เข้าพัก (Ministry of Finance, 2020) รวมถึงการจับกุม “ขบวนการทุจริต โครงการเราเที่ยวด้วยกัน” ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยระบุถึงพฤติกรรมกลโกงของผู้ประกอบการ ดังนี้ (1) เปิดให้จองห้องพัก แต่ไม่มีการเข้าพักจริง (2) นำคูปองที่ได้รับหลังจากเช็คอินห้องพักไปสแกนใช้จ่ายกับร้านค้า แต่ไม่มีการซื้อสินค้าจริง (3) บางโรงแรมมีที่ตั้งจริงและลงทะเบียนถูกต้อง แต่ยังไม่เปิดให้บริการ กลับมีการเปิดให้จองห้องพักและ (4) ตั้งราคาจองห้องพักแพงเกินจริง หวังกินส่วนต่างราคาส่วนลด การทุจริตครั้งนี้สร้างความเสียหายให้แก่รัฐมากกว่า 100 ล้านบาท (BBC NEWS Thai, 2021) นอกจากนี้ ภาครัฐเองยัง นอกจากนี้ ภาครัฐเองมีกระบวนการปราบปรามการทุจริตที่ล่าช้า ทำให้การดำเนินการของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ในระยะที่ผ่านมายังขาดความต่อเนื่องและขาดความน่าเชื่อถือ **ประการที่สอง** เงื่อนไขและขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” มีความยุ่งยากและซับซ้อน เช่น (1) ผู้เข้าร่วมโครงการต้องรอการยืนยันสิทธิเป็นเวลา 3 วัน ถึงจะทำการจองโรงแรมและที่พักได้ หรือต้องทำการจองที่พักล่วงหน้า 3 วันก่อนวันเดินทางจริง

(2) สิทธิตัวเครื่องบินมีเงื่อนไขซับซ้อนและยุ่งยาก อีกทั้งกระบวนการคืนค่าตัวมีความล่าช้า ซึ่งเป็นจุดอ่อนที่ทำให้ผู้ใช้สิทธิตัวเครื่องบินเป็นจำนวนน้อย **ประการที่สาม** การใช้งานของแอปพลิเคชัน “เป๋าดัง” และ “ถุงเงิน” ไม่มีเสถียรภาพไม่สามารถรองรับการใช้งานจากผู้ใช้งานจำนวนมากพร้อม ๆ กันได้ รวมถึงเงินสนับสนุนค่าเดินทางไม่ครอบคลุมการเดินทางทุกรูปแบบ ทั้งนี้การแพร่ระบาดของโควิด-19 ในครั้งนี้ ทำให้พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไป โดยส่งผลให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกเดินทางโดยรถส่วนตัว เนื่องจากคำนึงถึงความสะดวก ความสะอาดและความปลอดภัยเป็นหลัก

อุปสรรคและความท้าทายที่สำคัญของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” คือ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ภายในประเทศที่ภาครัฐไม่สามารถจัดการและควบคุมได้ ส่งผลให้ทั้งนักท่องเที่ยวมีความกังวลและหลีกเลี่ยงการเดินทางไปยังสถานที่ที่มีคนจำนวนมาก ขาดความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยและผู้ประกอบการได้รับผลกระทบจากการยกเลิกการจองห้องพักและการหายไปของนักท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเชียงราย นอกจากนี้ การแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังทำให้พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป กระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยววิถีใหม่ หรือ New Normal โดยในปัจจุบัน นักท่องเที่ยวมักจะนิยมเดินทางท่องเที่ยวในระยะสั้น ๆ และเลือกเดินทางโดยใช้รถส่วนตัว

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้น พบว่า โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เป็นมาตรการที่ช่วยกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวนสิทธิและเงินสนับสนุน รวมไปถึงความน่าสนใจของที่พัก ร้านอาหารและแหล่งท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการ เป็นมูลเหตุสำคัญในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการนี้ ขณะที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมองว่า การเข้าร่วมโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เป็นความหวังและช่องทางที่จะช่วยกระตุ้นยอดขายเพิ่มรายได้ เสริมสภาพคล่องให้กับธุรกิจและสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการมากขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม ทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการต่างก็ประสบปัญหาในเรื่องเงื่อนไข / ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการและการใช้งานแอป

พลิเคชันต่าง ๆ เช่นเดียวกัน โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า เงื่อนไข / ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการ (หรือการใช้งาน) มีความยุ่งยากและซับซ้อน รวมไปถึงแอปพลิเคชันต่าง ๆ อาทิ “เป๋าดัง” และ “ถุงเงิน” ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักในการใช้งาน ยังไม่สามารถใช้การได้สะดวกเท่าที่ควรและพบปัญหาเรื่องความไม่มีเสถียรภาพในการใช้งาน เมื่อมีผู้ใช้งานจำนวนมากพร้อม ๆ กัน

ดังนั้น คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ในระยะต่อไป หรือโครงการอื่น ๆ ในอนาคต ดังนี้

1. ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการจัดการแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ภายในประเทศอย่างเร่งด่วนเป็นอันดับแรก เพื่อสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยและมาตรการสุขอนามัยให้นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป
2. เนื่องจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 นั้นทำให้นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปจากการศึกษานี้ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่แล้วจะเดินทางโดยใช้รถส่วนตัวเป็นหลัก ดังนั้น ภาครัฐอาจจะพิจารณาสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ของนักท่องเที่ยวให้มีความครอบคลุมและหลากหลายรูปแบบมากขึ้น
3. ปรับปรุงระบบและแอปพลิเคชันให้มีความเสถียรและรวดเร็ว สามารถรองรับการใช้งานจากผู้ใช้งานหลายคนพร้อมกันได้และเพิ่มฟังก์ชันที่สามารถค้นหาการจองได้ง่ายมากขึ้น เช่นการค้นหาตามหมวดหมู่ต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้นและเพื่อดึงดูดใจให้ผู้เข้าร่วมโครงการมากขึ้น
4. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” และโครงการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งรายละเอียดของโครงการ ขั้นตอนในการเข้าร่วมโครงการ การใช้สิทธิให้ครอบคลุมทุกช่องทาง โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้คนสามารถรับข่าวสารได้ง่ายและรวดเร็ว รวมถึงข้อมูลในสื่อโซเชียลมีเดียจะมีการอัปเดตข้อมูลอยู่ตลอดเวลา

References

- Bangkokbiznews. (2020, 9 December) *TAT reveals this long holiday from 10-13 December will cause circulating fund more than 12.6 billion baht* (ททท. เผยหยุดยาว 10-13 ธ.ค.นี้ เงินสะพัดกว่า 1.26 หมื่นล้านบาท), Available: <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/911551> [1 April 2021] (in Thai)
- Bangkokbiznews. (2020, 18 July) *Hot issues! The room prices under the "We Travel Together" project increase more than double* (ประเด็นร้อน! 'เราเที่ยวด้วยกัน' ราคาจองโรงแรมแพงกว่าเท่าตัว), Available: <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/889970> [1 November 2020] (in Thai)
- BBC NEWS Thai. (2021, 27 January) *We Travel Together: Police disclose the trick of 2 hotels and arrest 50 of the alleged offenders, Prayut encourage conscious of the thief due to they causing trouble for the people* (เราเที่ยวด้วยกัน: ตร. เปิดกลโกง 2 รร. จับผู้ต้องหา 50 คน ด้านประยุทธ์ปลุกสำนึกคนขโมย ทำประชาชนเดือดร้อน), Available: <https://www.bbc.com/thai/thailand-55825077> [27 June 2021] (in Thai)
- Chamnina, E. (2020) Public sector capabilities and tourism management under the situation of coronavirus infectious COVID-19 disease (ความสามารถของภาครัฐกับการจัดการการท่องเที่ยวภายใต้สถานการณ์โรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19), *Journal of Social Science and Buddhist Anthropology*, vol. 5, no. 11, pp. 420-433. (in Thai)
- Efinancethai. (2020, 8 October) *Krungsri indicate that financial behavior has changed for both the new generation and the working-age* (กรุงศรีชี้พฤติกรรมด้านการเงินเปลี่ยนทั้งคนรุ่นใหม่และวัยทำงาน), Available: <https://www.efinancethai.com/LastestNews/LatestNewsMain.aspx?Ref=A&id=Z241RHJtREhMRk09> [8 January 2021] (in Thai)
- Krungthai Compass. (2020, August) *Delve into travel behavior in the New Normal: When COVID-19 changes life* (เจาะพฤติกรรมท่องเที่ยวใน New Normal: เมื่อโควิดทำชีวิตเปลี่ยน), Available: <https://bit.ly/3yTEov4> [1 November 2020] (in Thai)
- Ministry of Finance. (2020, 6 August) *The "We Travel Together" project has good feedback, the government invites entrepreneurs to join the project to create an environment that stimulates tourism to be vigorous* ("เราเที่ยวด้วยกัน" ผลตอบรับดี ชวนผู้ประกอบการร่วมสร้างบรรยากาศกระตุ้นท่องเที่ยวให้กลับมาคึกคัก), Available: <https://bit.ly/2UB2U4c> [27 June 2021] (in Thai)
- Ministry of Tourism and Sports. (2019) *Summary of tourism situation January-December 2019* (สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยว เดือนมกราคม-ธันวาคม 2562), Available: https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link.php?nid=2538 [15 November 2020] (in Thai)
- Ministry of Tourism and Sports. (2020) COVID-19 and its impact on Thai tourism, Tourism situation of Thailand in the first quarter of 2020 (COVID-19 กับผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย สถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ไตรมาส 1/2563), *Tourism Economic Review*, vol. 4, no. 1, Available: <https://www.mots.go.th/download/TourismEconomicReport/4-1TourismEconomicVol4.pdf> [7 November 2020] (in Thai)
- National Statistical Office. (2017) *The survey of travel behavior of Thai tourists 2017* (In the year 2016) (สำรวจพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2560 (ในรอบปี 2559)), Available: <https://bit.ly/3x33GFp> [27 June 2021] (in Thai)
- Office of the Permanent Secretary Tourism and Sports. (2020) *Tourism statistics 2019* (สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2562), Available: https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=521 [7 November 2020] (in Thai)
- Phanpitack, K. (2000) *Tourism industry policy of Thailand during economic crisis 1997-1998* (นโยบายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2540-2541), Available: <http://www.thaitheiss.org/detail.php?id=54601> [27 June 2021] (in Thai)
- Pramotephan, K. (2020) Political economy on national maritime benefits of Thailand: a case study of promoting policies of marine and coastal tourism in Thailand during 2003-2018 (เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลของไทย: กรณีศึกษา นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่งของไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2561), *The 15th RSU National Graduate Research Conference*, vol. 15, no. 2563, pp. 2169-2169. (in Thai)

Puatrakul, K. (2020) *The influence of personal characteristics, behavior and motivation on satisfaction of Thai tourists visiting Bangkokhuentien* (อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยว และความแรงจูงใจในการท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบางขุนเทียนชายทะเล), Independent Study in Hospitality and Tourism Industry Management, Bangkok University, Bangkok, Available: <http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/4384> [10 January 2021] (in Thai)

TAT Intelligence Center. (2021) *Surveying the travel behavior of Thai people in 2020* (โครงการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ. 2563), Available: <https://intelligencecenter.tat.or.th/articles/34101> [1 April 2021] (in Thai)

Teerasatchanan, S. (2020) The Chim Shop Chai Project: A Study of Policy Implementation Thailand (การศึกษาการดำเนินนโยบาย โครงการชิมช้อปใช้ในประเทศไทย), *Journal of Rangsit Graduate Studies in Business and Social Sciences*, vol. 6, no. 2 (2020), pp. 213-227. (in Thai)

Wattanakujarus, A. (2020) *COVID-19 and its impact on Thai tourism sector* (COVID-19 กับผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยวไทยในวงกว้าง), Available: <https://qrqo.page.link/7zYPx> [1 April 2021] (in Thai)

ภาคผนวก 1 โครงการเที่ยวด้วยกัน

โครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” เปิดให้ประชาชนทั่วไปที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ลงทะเบียนรับสิทธิในโครงการผ่านเว็บไซต์ www.เราเที่ยวด้วยกัน.com ในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป สำหรับผู้ประกอบการสามารถลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการได้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 โดยโครงการมีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 - 30 เมษายน พ.ศ. 2564 เนื่องจากภาครัฐต้องการกระตุ้นการใช้จ่ายภาคประชาชนผ่านการท่องเที่ยวภายในประเทศ เพิ่มสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการสร้างงานและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในองครักษ์ ตลอดระยะเวลาของการดำเนินโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดและเงื่อนไขของโครงการหลายประการ ดังนี้

1. ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2563 เพิ่มคูปองอาหาร / ท่องเที่ยวในวันธรรมดา (วันจันทร์-วันพฤหัสบดี) เป็นวันละ 900 บาทจากเดิมที่ให้คูปองอาหาร / ท่องเที่ยวจำนวน 600 บาท ส่วนวันศุกร์-วันอาทิตย์ยังคงจ่ายตามเดิมที่ 600 บาทต่อวัน
2. ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563 เพิ่มสิทธิห้องพักหรือวันพักจากเดิม 5 วัน เป็น 10 วันต่อ 1 สิทธิและเพิ่มเงินช่วยเหลือค่าตัวเครื่องบินจากเดิมไม่เกินคนละ 1,000 บาท เป็นคนละไม่เกิน 2,000 บาท ซึ่งให้เหตุผลว่าจะทำให้

ช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศไทยและเพิ่มการเดินทางระยะไกลมากขึ้น

3. เดือนกันยายน พ.ศ. 2563 มีการเสนอให้ข้าราชการจำนวน 2,000,000 คน พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 270,000 คน (รวมถึงพนักงานราชการ ลูกจ้างและพนักงานรัฐวิสาหกิจ) สามารถลาพักก่อนในวันธรรมดาเพิ่มได้อีก 2 วัน โดยไม่ถือว่าเป็นวันลา เมื่อลงทะเบียนและใช้สิทธิในโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวในวันธรรมดา รวมทั้งดึงดูดกลุ่มผู้ที่มีกำลังซื้อให้ออกเดินทางท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการขยายระยะเวลาการดำเนินโครงการจากเดิมที่จะสิ้นสุดในวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2563 เป็น 31 มกราคม พ.ศ. 2564

4. ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2563 ได้มีการปรับปรุงเงื่อนไขของโครงการ จากเดิมที่ผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องใช้สิทธิในจังหวัดที่ไม่ใช่จังหวัดภูมิลำเนาของตน เป็นให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถใช้สิทธิภายในจังหวัดตามภูมิลำเนาได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิโดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไกล ๆ และอนุมัติให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถใช้บริการโรงแรมและที่พักพร้อมกับใช้คูปองอาหาร / ท่องเที่ยวในจังหวัดภูมิลำเนาที่อาศัยได้

5. ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 มีการปรับปรุงรายละเอียดของโครงการ “เราเที่ยวด้วยกัน” หลายประการซึ่งประกอบไปด้วย

5.1 ปรับปรุงขอบเขตการใช้สิทธิจำนวนการจองห้องพักจากเดิมผู้เข้าร่วมโครงการจองห้องพักได้ไม่เกิน 10 คืน (Room night) ต่อ 1 สิทธิเพิ่มเป็น 15 คืน (Room night) ต่อ 1 สิทธิ

5.2 เพิ่มจำนวนสิทธิห้องพักในโครงการจากเดิม 5 ล้านคืนเป็น 6 ล้านคืน

5.3 ขยายระยะเวลาการใช้สิทธิโครงการถึง 30 เมษายน พ.ศ. 2564

5.4 ขยายช่วงเวลาการจองที่พัก จากเวลา 06.00-21.00 น. เป็นเวลา 06.00-00.00 น.

5.5 เพิ่มโรงแรมที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม แต่มีหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีและมีกรมจัดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) ให้สามารถเข้าร่วมโครงการได้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการและพวงจางจ้างงาน

5.6 อนุมัติให้ธุรกิจและบริการที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว สามารถใช้ระบบคูปองออนไลน์ (E-Voucher) ได้ ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจการขนส่งภาคท่องเที่ยว ธุรกิจสปาหรือนวดเพื่อสุขภาพ

5.7 ปรับปรุงเกณฑ์สนับสนุนค่าบัตรโดยสารเครื่องบินจากเดิมรัฐสนับสนุน 40 เปอร์เซ็นต์ แต่สูงสุดไม่เกิน 2,000 บาทต่อ 1 สิทธิ เป็นสูงสุดไม่เกิน 3,000 บาทต่อ 1 สิทธิ เฉพาะการเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดที่ภาคท่องเที่ยวพึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสูงประกอบด้วยภูเก็ต พังงา กระบี่ สุราษฎร์ธานี สงขลา เชียงใหม่ และเชียงใหม่